

Veien til at træde ud af Folketirken. Idet man nemlig grundlovmæssig har erkjendt, at Folketirken skal understøttes, maa det ogsaa være Meningen, at Regjeringen maa sætte Priis paa, at saa Mange, der kunne forenes indenfor Folketirkens Grændser, ogsaa blive forenede deri, saa at det bliver det naturlige Forhold, at der i Folketirken indrømmes saa stor Frihed som muligt, og at Ingen for at nyde den naturlige og menneskelige Frihed skal fristes, ja ved Multhier tvinges til at træde ud deraf. Jeg skal nu tillade mig at gjøre opmærksom paa det enkelte Tilfælde, der har foranlediget den Forespørgsel, som jeg skal tillade mig at fremsætte. — Et Fruentimmer i Fyen havde nemlig et uægte Barn, som hun ikke havde ladet døbe inden den Tids Forløb, Loven foreskriver. Hun begjærede Hjælp af Fattigvæsenet til at underholde dette Barn, men da dette Andragende kom til Amtmandens Afgjørelse — det var imidlertid kun en constitueret Amtmand — forlangte han, at Barnet først skulde døbes, og at Moderen, da det ikke var skeet, skulde efter Forordn. af 30te Mai 1828 under Multhier tvinges til ikke alene at lade dette Barn døbe, men ogsaa et ældre — thi hun havde 2 saadanne — og søvne Understøttelse af Fattigvæsenet, indtil det yngre blev døbt. Nu traf det sig rigtignok saaledes, at Moderen, der, inden hun blev underrettet om, at hun var udsat for at blive paalagt en saadan Evangsulthier, allerede havde henvendt sig til vedkommende Præst og begjæret Barnet døbt, hvilket ogsaa var skeet, forinden denne Resolution endelig faldt, og der har altsaa just ikke i dette Tilfælde været nogen særegen Banffelighed tilstede, men da denne Omstændighed har vakt Opmærksomhed, navnlig blandt de Præster, der baade bekymre sig om, hvad den Religionsfrihed har at betyde, som er givet ved Grundloven, og hvad det har at sige med en Evangsdaab — thi Evang er fuldkommen uførenelig med et Sacraments og navnlig med Daabens Betydning — saa har man maattet ønske, at denne ældre Lovbestemmelse af 30te Mai 1828 kunde blive ophævet. Jeg formoder heller ikke, at der kan være den allermindste Banffelighed derved, thi jeg kan ikke troe, at det skulde være nødvendigt, at paalægge Folk indenfor

Folketirkens Grændser en Evang, som ikke er nødvendig for dem, der ere udenfor den, og dersom det kan gaae an — hvad der jo er indrømmet — at det i alle borgerlige Tilfælde, hvor der spørges om Attester, er fuldkommen nok for dem, der ere udenfor Folketirken, istedetfor Døbeattest at fremlægge Fødselsattest, og istedetfor Confirmationsattest Attest for Udskrivning af Skolen, troer jeg ogsaa, at en saadan Frihed bør gives i Folketirken. Jeg troer, at dersom den blev givet, og derved altsaa disse Bestemmelser i den nævnte Lov ophævedes, vilde der i den Henseende ikke være ganske Lidet vundet, og var der ikke Andet vundet end det, at der derved blev en Overensstemmelse mellem Grundloven og de enkelte Love, saa er det dog heller ikke at foragte. Jeg skal derfor tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Kultusminister: „Er Ministeriet betænkt paa snarest muligt ved Lov at faae al Evangsdaab affattet i Folketirken, og lade loyformelige Attester om Fødsel og Udskrivning af Skolen have samme Gyldighed som Daabs- og Confirmationsattester ved Afgjørelsen af alle borgerlige Spørgsmaal?“ Jeg var rigtignok af endeel Præster i Fyen opfordret til at indbringe et Lovforslag i denne Retning, men jeg har foretrukket at følge den Vej, jeg nu er gaaet, ikke alene fordi Tiden, da Sagen kom til min Kundskab, var saa langt fremrykket, at jeg ikke kunde forvente, at et Lovforslag vilde kunne føres igjennem begge Thing i denne Sessjon, men ogsaa af den Grund, at jeg sølte mig overbevist om, at den høitærede Kultusminister, naar han blev gjort opmærksom paa, at en saadan Banffelighed baade var tilstede og faare let kunde afhjælpes, vilde give et Svar, der vilde være fuldkommen tilfredsstillende, og en lille Lov kunde da i næste Sessjon meget let ordne dette Forhold.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal i Anledning af denne Forespørgsel og de Vittringer, der nu fremkom fra Interpellantens Side, først omtale det, hvort jeg maa erklære mig enig med ham. Jeg er enig med ham deri, at den Grundanskuelse, hvoraf